

Розлив свій гнів і стих...

Михайло Драй-Хмара

Розлив свій гнів і стих.
Струмки рокотять яром,
І райдуга стожаром
Дзвенить у стих.

А він вже на луці!
Не слухається татка:
Заголить ноження
І в мандрівці!

Кругом скалки, огні...
Нахилиться дитина –
Горить в руках зорина, —
Чи то ж у сні?

Ах, сон той – віщий дзвін:
Курить, мете сніжниця,
А він у пісні сниться –
Мов навздогін.